

Forfatter: Paludan-Müller, Jens

Titel: BREV TIL: Paludan, Anna; Müller, Charlotte Christine; Müller, Inger Marie; Müller, Nicoline FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-06-01)

Citation: Paludan-Müller, Jens: "BREV TIL: Paludan, Anna; Müller, Charlotte Christine; Müller, Inger Marie; Müller, Nicoline FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-06-01)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 49. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000015.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiæreste Moder og Søstre!

Jeg seer af det Brev, som jeg i Dag modtog med Posten fra mine Søstre at de have ventet Brev fra mig. Aarsagen hvorfor jeg ikke skrev i forrige Uge var kortelig denne at jeg prækede i Søndags og maatte følgelig studere, Herved svrer jeg altsaa paa 2 Breve fra dem.

Af gandske Hierte takker jeg dig kiæreste Moder for dit Brev og for dit Raad ikke at tage til Førsl ew. Ken jeg falder ikke ved det første Slag og du maa tillade mig at sige mine Grunde, hvorfor jeg troer at kunde reyse uden are. Om jeg endog føler meget for D:, som jeg undertiden troer og unaertiden, ikke troer, da er sandelig min Lidenskab ikke saa heftig, at den jo nok lader sig regiere. Dette er jeg for nærværende Tiid meget overbevist om, og min Porstand har virkelig saa mange Grunde at staae imod med at jeg har det rimeligste Haab til at den skal beholde Herredømmet. Jeg veed et - at flye og forglemme er & retskafne og almindelige Siæles sikkrests Tilflugt naar Pligt byder det men at nedstemme sin Lidenskab til Venskab uden at flye eller forglemme skulle let ikke være meget ædlere? skulle det ikke være Fornuftens og Dydens sande Triumph Det er sandt - det viser Tillid til sine egne Kræfter at begive sig i Striden, naar man uden Skam kunde flygte, men det viser tillige en Stolthed, som ikke tillader at komme overvunden tilbage. - Hvad j jeg føler for D: er maaske allerede ikke mere end vrmt Venskab; idet mindste er jeg overbeviist om at Ønsket om et engere Baand ikke er hos mig. Jeg ville være : ilfreds med min Livstiid at omgaae D: som min Veninde. Hun opfylder ganske hvad jeg fordrer af denne; man jeg har megen Grund til at troe at hun ikke vil fyldestgøre mig som Kone - ikke engang i Omgang. Dersom hun paa sin Side var blevet i Roelighed, saa tvivler jeg ikke paa, at jeg jo bestandig skulle have seet hende uden Sindsbevægelse; men "den Lidenskab som henvender sig til os har stese noget smitsomt", s. 50 s. 51 siger Rousseau, og "Medlidenhed er farlig for os", siger Knigge. Jeg agter ikke at lukke Øynene til for dette, jeg tænker kun paa Midler til at sætte mig i Sikkerhed derfor, og dertil haver jeg hvad min Reyse angaaer især 2, som jeg veed er sikkre.

Det første er i min Omgang med D: ikke at tale et Ord om det allerede skedte og undgaae enhver orklaring derover. - Giør jeg dette, saa tør jeg staae inde for det tilkommene; thi ethvert Skridt frem maae nødvendig begynde med en orklaring over de allerede giorte. - Det andet er: ikke at reyse uden i Peder Rosenstands Selskab. Jeg behøver vel ikke nøyere at udvikle Hytten af dette Middel.

Skriv mig snart til ,kiæreste Moder! og siig mig nu hvad du tænker.

Maaske har du endnu adskillige Tvivl, jeg kan opløse, og enhver du fremsætter vil være mig et Beviis paa din Kiærlighed og Omsorg for mit Vel. Du skriver at i Henseende til det andet Kiøn er der meget i min Tanke og Handlemaade, hvorom du mundtlig vil tale.

Jeg ville være dig meget forbunden om du ville tale skriftlig derom, og jeg ville hellere, ifald jeg behøver Forsvar, forsvare mig skriftlig end mundtlig. Troer du maaske at jeg elsker det andet Kiøn mere end jeg ærer og agt er det Jeg vil foreslaae dig, for ikke at faae for kort et Svar eller giøre dig for megen Besværlighed med at skrive langt, at du lader een f dine 2 Contoirbetiente skrive efter dit Tilsagte, det vil da være mig dobbelt kiært naar dine Ord flyde igiennem deres Hænder, og jeg skal ikke tage ilde op, om de selv lægge en Anmærkning til imellem. -

Tak gode kiære 1. M! for dit lange Brev i Dag. Lag nu smukt strax et Stykke Papiir tilrette til nok et og skriv saa lidt derpaa hver Dag, saa behøver jeg aog ikke at bie saa længe indun jeg faaer Brev igien. Du siger I ere uroelige for min og maaskee fleres afgiorte Skiæbne; men værer kuns roelige. Skiæbnnen er afgiort og bliver som den er. Jeg har desuden ikke seet D: siden vi vare samlede til æsers.

Gad har ikke leveret mig nogen 5 Rdl. og kiender jeg Gad ret vil han vel heller ikke giøre det og ermed er jeg sandt at sige ret vel tilfreds. Jeg vil reent ud sige eder Jeg er ikke meget for at have med eders Pengesager eller Loasedler at bestille. everer Gad mig Pengene skal jeg aog for denne Gang giøre et. "ey ey! see hvor naadigt!" - ellers erindrer min Moder vel at hun har leveret mig 2 Rdl. til hans til at fornye Lodsedlen med.

Tak skal du have Nic! fordi jeg dog er halv god; men jeg maae siige dig, du er ikke engang halv. Du giør saa uarm hiertig Nar af den stakkels Stine K. for de uskyldig Ord, hun har skrevet til bedste for Namsel Precher. Er det ret Dog naar jeg betænker at du saa flittig har skrevet, vil jeg næsten tilgive dig, naar du aldrig vil giøre det mere.

Lille Anne er tredie Pintse Dag reyst til Fredensborg med Oncel og kommer først hiem i næste Uge. 1 ten Tiid spise vi paa Spiisekarteer hvilket jeg erfarer Just ingjn øconoie er. Jeg tillige med Hans og Holger var bagge Pintse Dagene i Eirkerøed; men fornøiede mig ikke stort da Veyret var saa kold og hæsligt. s. 52 s. 53 Jeg skal hilse fra dem. De vare som sædvanlig. Broder prækede anden Helligdag om Røgtobak. Dig Nic. blev jeg høytidelig ombedet at hilse fra det hele Søndagssel skab - den lille Tode i beregnet. At Nic. er alles Yndling derover var mig ikke noget uventet og at hun endog bliver farlig for somme er noget jeg gierne vil troe; men hvem er donne somme? Det maae d forklare I. M. som har givet Anledning til Spørgsmaalet.

Nu lev vel og skriv mig snart til. Glem ikke al sige mig hvorledes vor Moder nu befinder sig.

Paludan-Müller, Jens, *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*,

Deres
Jens Hüller.

Waisenhuusd:1ste Juni 1795.

Endnu en Anmærkning om ørslew Reysen. Jeg har nu bestandig lovet Mad:R : Peder og Bertel at reyse med, og dette Løfte kan jeg ikke vel bryde, uden at komme til at svare paa saa mange Spørgsmaal, som jeg hverken kan eller vil svare paa.